

IN MEMORIAM

BORIS MUTIĆ

(31. X. 1939. - 16. III. 2009.)

Novinarstvo mu je bilo mnogo više od profesije

PUKIM NABRAJANJEM FAKTOGRAFIJE TEŠKO JE OSLIKATI BORISA MUTIĆA, VJEROJATNO NAJOSEBUJNIJEG I NAJOMILJENIJEG HRVATSKOG TELEVIZIJSKOG KOMENTATORA, JER FAKTOGRAFIJE JE U NJEGOVIM PRIJENOSIMA BILO UPRAVO ONOLIKO KOLIKO JE TO BILO NUŽNO, A SVE DRUGO BIO JE - BORIS MUTIĆ

Piše **Ante Drpić**

Nakon duge i teške bolesti, 16. ožujka u Zagrebu u 70. godini umro je istaknuti novinar, reporter, komentator i urednik Športskog programa Hrvatske televizije Boris Mutić koji je cijeli svoj radni vijek, 45 godina, proveo na Televiziji Zagreb i Hrvatskoj televiziji.

Rođen 31. listopada 1939. u Karlovcu, završio je Učiteljsku školu u Zagrebu i diplomirao na Kineziološkom fakultetu, u prvoj generaciji studenata tadašnjeg Fakulteta za fizičku kulturu.

Od 1966. profesionalni je novinar, a od 1976. do 1986. i urednik športske redakcije. Uz Žarka Susića i Mladena Delića izvještavao je s najviše olimpijskih igara, čak 16, kao i sa svjetskih nogometnih prvenstava, od Njemačke 1974. do SAD-a 1994. godine, s osam svjetskih prvenstava u gimnastici i skijanju te dvadesetak europskih prvenstava u različitim športovima.

Bavio se športom i igrao je košarku u zagrebačkoj Industromontaži, a za Atletski klub Dinamo nastupao je u skoku uvis i troskoku. Športskim novinarstvom se bavio i nakon odlaska u mirovinu jer novinarstvo mu je bilo mnogo više od profesije - bilo mu je način života.

Pukim nabranjanjem faktografije teško je oslikati Borisa Mutića, vjerojatno najosebujnijeg i najomiljenijeg Hrvat-

skog televizijskog komentatora. Faktografije je, naime, i u njegovim prijenosima bilo upravo onoliko koliko je to bilo nužno, a sve drugo bio je - Boris Mutić. Prijenose je uvijek obogaćivao osobnošću, darom zapažanja i osobnim dramama športaša na terenu. Osim toga, o svakom od njih znao je i poneku zanimljivu priču, koju se teško moglo čuti ili pročitati negdje drugdje.

Boris je gotovo savršeno znao kad gledatelju uz ekran ne treba reći ama baš ništa, znao je kad u TV prijenosu treba zašutjeti i po tome je svakako bio jedan od najvećih majstora svojeg posla.

Boris Mutić dobitnik je nagrade Hrvatskog zbora športskih novinara za televizijsko novinarstvo 1996. godine, Zlatnog pera Društva novinara Hrvatske 1997. za prijenose športske gimnastike s Olimpijskih igara u Atlanti, 2000. dobio je nagradu za životno djelo Hrvatskog zbora športskih novinara, a 2004. posebno priznanje Hrvatskog olimpijskog odbora za novinarski doprinos u promicanju športskih vrijednosti. U mirovini je napisao knjigu Hrvatski športaši na zimskim olimpijskim igrama.